

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu S., a. s. , K.K.K., proti žalovanému: **R. G.**, N., o **zaplatenie 14.738,09 Eur (444 000,- Sk s príslušenstvom)**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach. z 3. februára 2010, č. k. 6 Cbi 62/2005-78, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. februára 2010 č. k. 6 Cbi 62/2005-78 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou doručenou súdu 4. 3. 2005 rozšírenej 22. 4. 2006 uplatnil právo na zaplatenie 370 000,- Sk s 13% úrokom z omeškania od 26. 4. 2003 do zaplatenia s odôvodnením, že žalovaný kúpnu zmluvou z 25. 3. 2003 kúpil od úpadcu S., a. s., K. multimedialnu zostavu ako je rozpísaná v kúpnej zmluve, v ktorej sa zaviazal dohodnutú kúpnu cenu 370 000,- Sk zaplatiť najneskôr do 30 dní od podpísania tejto zmluvy. Žalovaný tvrdil, že kúpna cena bola zaplatená vykonaním vzájomného zápočtu pohľadávok jednostranným právnym úkonom z jeho strany.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaný ako kupujúci fyzická osoba a úpadca ako predávajúci uzavreli 25. 3. 2003 kúpnu zmluvu v súlade s ustanovením § 588 Občianskeho zákonníka, z ktorého vznikla úpadcovi pohľadávka

na zaplataenie dohodnutej kúpnej ceny 370 000,-- Sk. Uvedená skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná.

Žalobca ako postupník zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou 4. 2. 2003 s postupcami F. H., I. J., M. L., L. P., S. J., K. P.Š. B. H., zastúpených F. H. platne nadobudol pohľadávky voči úpadcovi v celkovej výške 393 000,-- Sk, za ktoré zaplatil 4. 3. 2003 F. H. dohodnutú odplatu 393 000,-- Sk.

Žalovaný nespochybnil výšku postúpených pohľadávok, ale namietal platnosť plnomocenstiev postupcov udelených F. H.. Z dokazovania vyplynulo, že postupcovia udelili F. H. pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok plné moci vo veci vymáhania pohľadávok od spoločnosti S., a. s. z uzavretých zmlúv o pôžičiek, z čoho je zrejmé, že plné moci boli udelené za účelom získania finančných prostriedkov z uzavretých zmlúv s úpadcom. Pokiaľ k tomuto účelu smerovalo uzavretie zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávok, na základe ktorej splnomocnitelia finančné prostriedky získali, nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že F. H. nemal plnú moc na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok. Pokiaľ by aj súd dospel k záveru, že F. H. prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, splnomocnitelia neoznámili žalovanému svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu v zmysle § 33 Občianskeho zákonníka, preto platí, že prekročenie schválili.

Z dôvodu, že žalovaný nadobudol 4. 2. 2003 splatné pohľadávky proti žalobcovi vo výške 393 000,-- Sk, podľa názoru súdu pokiaľ žalovaný doručil 26. 3. 2003 úpadcovi jednostranný prejav vôle smerujúci k započítaniu pohľadávok vo výške 370 000,-- Sk, pohľadávka, ktorá je predmetom konania v zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka zanikla dňom stretu pohľadávok 25. 3. 2003, pretože právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok. Súd neprihliadol na tvrdenie žalobcu, že jednostranný zápočet nebol doručený úpadcovi. Podľa názoru súdu táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z písomného potvrdenia prevzatia jednostranného zápočtu z 26. 3. 2003 štatutárnym zástupcom uvedenej spoločnosti L. H.. Uvedenú skutočnosť nespochybňuje tvrdenie žalobcu, že k podpisu štatutárneho zástupcu nebol pripojený odtlačok pečiatky, prípadne uvedenie názvu obchodnej spoločnosti, za ktorú konal, ani skutočnosť, že uvedená písomnosť sa v účtovnej evidencii úpadcu nenachádza. L. H. ako štatutárny zástupca bol oprávnený konať za spoločnosť vrátane prijímania jej písomnosti a pokiaľ k doručeniu jednostranného zápočtu došlo neštandardným spôsobom bez jej zapísania do knihy doručenej pošty, prípadne prostredníctvom

doručovateľa, uvedená skutočnosť nemá právny význam pre posúdenie účinkov doručenia jednostranného zápočtu úpadcovi. Skutočnosť, že jednostranný zápočet prevzal štatutárny zástupca vyplýva aj z jeho dodatočného písomného vyjadrenia, ktoré predložil žalobca. Z týchto dôvodov súd nevykonal ďalšie dokazovanie výsluchom Ľ. H., ktoré navrhol žalovaný. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal z dôvodu, že úspešný žalovaný sa vzdal náhrady trov konania a neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 15. 3. 2010. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 14 738,-- Eur (444 000,-- Sk) s 13% úrokom z omeškania ročne od 26. 4. 2003 do zaplatenia.

Tiež žiadal uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za konanie na súde prvého stupňa a za odvolacie konanie.

Žalobca odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., teda, z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobou si žalobca uplatnil pohľadávku vo výške 370 000,-- Sk s príslušenstvom. Dňa 24. 4. 2006 bol podaný návrh na rozšírenie žalobného návrhu na sumu 440 000,-- Sk, pričom súd uznesením zmenu pripustil. Právny základ uplatneného nároku spočíval v nároku na zaplatenie kúpnej ceny za multimediálnu zostavu v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 25. 3. 2003, ktorá bola uzavretá medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim. V priebehu konania žalovaný predložil súdu listiny, ktoré mali osvedčiť ním nadobudnuté pohľadávky voči úpadcovi a následne vykonanie jednostranného zápočtu oproti svojmu záväzku titulom nezaplatenia kúpnej ceny. Tieto listiny sa u úpadcu, či už v došlej pošte, alebo v účtovníctve nikdy nenašli a žalovaný ich v období pred podaním žaloby oproti výzve ani nepredložil. Naopak tvrdil, že takéto listiny sa u žalobcu nachádzajú. Súd sa stotožnil

s tvrdením žalovaného a ním nadobudnutie pohľadávok považoval za preukázané a jednostranné započítanie za účinné. S takýmto právnym záverom sa žalobca nestotožňuje.

Žalobca tvrdí, že udelené plné moci boli obsahovo špecifikované na vymáhanie pohľadávok. V skutočnosti však boli predané (odplatne postúpené), čo je nepochybne úplne odlišný právny názor aj vo svetle ďalšieho splnomocnenia advokáta. Súd na strane 5 rozsudku túto skutočnosť vyhodnotil ako „prekročenie oprávnenia splnomocnenca“ podľa § 33 Občianskeho zákonníka. Žalobca je toho názoru, že právne vyhodnotenie konania F. H. splnomocnenca pri uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 4. 2. 2003 nebolo prekročením plnej moci, ale konaním bez akéhokoľvek oprávnenia resp. v rozpore s ním. Išlo o úplne odlišný právny úkon, ktorý podľa názoru žalobcu nemohol zaväzovať splnomocniteľov, ani previesť ich práva z pohľadávok na tretiu osobu. Uvedenému právnemu úkonu chýba základný prvok pre jeho platnosť a to prejav vôle a to konajúceho subjektu (§ 32 Občianskeho zákonníka). Nezrozumiteľné vo svetle listinných dôkazoch, ktoré sa nachádzajú v spise súd konštatoval, že splnomocnitelia neoznámili žalovanému svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu. Žalobca predložil listinné dôkazy z Úradu boja proti korupcii PZ, z ktorých je zjavné, že poškodené osoby (veritelia úpadcu), ktoré boli aj postupcami v zásade ani nemali vedomosť o postúpení svojich pohľadávok, tobôž nie o odplate za ne (s výnimkou P. M. H. príbuzného splnomocnenca).

V konaní žalobca namietal aj doručenie resp. prevzatie jednostranného započítania dňa 26. 3. 2003 predsedom predstavenstva úpadcu. Jednak tento štatutárny zástupca nekonal spôsobom ako to určovali Stanovy spoločnosti resp. zápis z konania za spoločnosť v Obchodnom registri. Pochybnosti o prevzatí listiny v reálnom čase vyvolávajú aj ďalšie skutočnosti: zaužívaný spôsob preberania pošty a jej zapisovanie do knihy došlej pošty, neexistencia zmluvy v agende úpadcu, jej nepredloženie žalovaným na výzvu správcu a podobne. Hodnovernosť listiny z hľadiska jej dôkaznej hodnoty bola výrazne spochybnená. Preto podľa názoru žalobcu je tu dôvod na zmenu rozhodnutia.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 26. 4. 2010. Obsahovo navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Skutočnosť, že listiny sa nenachádzajú u žalobcu, žalovaný nevedel a nevie ovplyvniť. Súdu predložil dôkaz, že T.E. H. listiny oznamujúce jednostranný zápočet prevzal, čo žalovaný doložil aj písomným prehlásením T. H., ktorý bol v čase prevzatia listín predsedom

predstavenstva S., a. s.. Týmto považuje žalovaný svoje jednostranné započítanie pohľadávok oproti jeho záväzku za preukázané, platné a účinné.

Žalobca ďalej napáda skutočnosť, že udelené plné moci prekračujú oprávnenie splnomocnenca podľa § 33 Občianskeho zákonníka a že právne konanie F. H. bolo konaním bez akéhokoľvek oprávnenia, resp. v rozpore s ním. Vo všetkých plnomocenstvách udelených F. H. v právnej veci vymáhania pohľadávok od spoločnosti S., a. s. je uvedené, aby splnomocniteľa (splnomocniteľov) vo všetkých právnych veciach zastupoval, vykonával všetky právne úkony, podpisoval dohody a to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné plnomocnenstvo. Žalovaný má za to, že F. H. konal oprávnene a v súlade s vôľou konajúceho subjektu.

Žalovaný je toho názoru, že výsledkom vymáhania pohľadávok má byť úhrada, čo pre splnomocniteľa aj F. H. vykonal. Žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že splnomocnitelia F. H. nesúhlasia s jeho postupom, resp., že konanie F. H. bolo v rozpore s ich vôľou. Žalobca taktiež nepredložil žiaden dôkaz, že by si splnomocnitelia F. H. uplatnili svoje pohľadávky v konkurze.

Týmto žalobca považuje konanie F. H. za platné a účinné a vykonávané v súlade s vôľou splnomocniteľov a nadobudnutie pohľadávky v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4. februára 2003 považuje za platné a účinné a tým považuje za platný a účinný aj jednostranný zápočet voči S., a. s..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom, ktorý bol doručený súdu 4. marca 2005 domáhal zaplata sumy 370 000,-- Sk s 13% úrokom z omeškania od 26. apríla 2003 do zaplata. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25. marca 2003 žalovaný kúpil od S., a. s., K. multimedialnú zostavu tak, ako je rozpísaná v predmetnej kúpnej zmluve. Kúpna cena predmetu kúpy bola stanovená dohodou vo výške 370 000,-- Sk. V zmluve kupujúci (žalovaný) prehlásil, že kúpnu cenu uhradí

najneskôr do 30 dní odo dňa podpísania tejto zmluvy). Zmluva nadobudla účinnosť dňom podpisu oboch zmluvných strán a zmluva bola podpísaná 25. marca 2003. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Žalovaný sa počas konania bránil, že kúpna cena bola zaplatená vykonaním započítania pohľadávok a to jednostranným právnym úkonom z jeho strany. A teda záväzok zaplatiť kúpnu cenu zanikol jednostranným úkonom smerujúcim k započítaniu pohľadávok.

Podaním, ktoré bolo súdu doručené 24. apríla 2006 žalobca požiadal súd o zmenu návrhu v súlade s ustanovením § 95 O. s. p. a žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 444 000,-- Sk s 13% úrokom z omeškania ročne od 26. apríla 2003 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Krajský súd v Košiciach uznesením z 5. októbra 2007 pod č. k. 6 Cbi 62/2005-63 pripustil zmenu návrhu v znení tak, ako ju požadoval žalobca.

Odvolaací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že medzi predávajúcim – S., a. s., K. zastúpeným T.L. H. predsedom predstavenstva a kupujúcim – žalovaným R. G. bola uzatvorená platná kúpna zmluva podľa ustanovenia § 588 Občianskeho zákonníka.

Z kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúci predáva kupujúcemu predmet predaja podľa zoznamu uvedenom v kúpnej zmluve. V zmluve bola dohodnutá kúpna cena predmetu kúpy a táto bola stanovená dohodou vo výške 370 000,-- Sk. Z kúpnej zmluvy ďalej vyplýva, že kupujúci s uvedenou sumou súhlasí a zodpovedá hodnote kupovaného vybavenia. Kupujúci prehlásil, že uvedenú sumu uhradí najneskôr do 30 dní odo dňa podpísania tejto zmluvy. Zmluva nadobudla účinnosť dňom podpisu obidvoch zmluvných strán a to 25. marca 2003. Žalovaný sa počas konania bránil, že jeho záväzok zaplatiť kúpnu cenu zanikol jednostranným započítaním, ktoré bolo úpadcovi doručené 26. marca 2003. Žalovaný získal vo vzťahu k úpadcovi pohľadávku v celkovej výške 393 000,-- Sk. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 4. februára 2003.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzatvorenej medzi doterajším veriteľom (postupcom, cedentom) a treťou osobou (postupníkom, cesionárom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi (cesus) novému veriteľovi a to buď za odplatu, alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom. Výslovne sa vyžaduje písomná forma zmluvy o postúpení. Postúpená pohľadávka musí byť v zmluve individualizovaná. K platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Zmluva môže byť uzavretá aj bez jeho vedomia, resp. aj proti jeho vôli. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Postupník sa stane veriteľom; nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojenými aj so všetkými námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť). K týmto námietkam môžu pribudnúť aj iné námietky vzniknuté z nového pomeru medzi dlžníkom a novým veriteľom. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka. Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatňovaním (§ 121 ods. 3).

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky, uzatvorenej v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi postupcami H. F., J. I., L. M., P. L., J. S., Š. K., P. B. H. a postupníkom R. G. postúpili postupcovia postupníkovi svoje pohľadávky voči dlžníkovi a to v sume 30 000,-- Sk, 100 000,-- Sk, 72 000,-- Sk, 73 000,-- Sk, 73 000,-- Sk, 35 000,-- Sk, 10 000,-- Sk. Spolu s postupovanými pohľadávkami bolo predmetom postúpenia aj príslušenstvo pohľadávok pozostávajúce z dohodnutých úrokov, úrokov z omeškania a všetky práva s nimi spojené. Vyplýva to z článku II. zmluvy (predmet postúpenia). V zmluve bola dohodnutá aj odplata za postúpenie pohľadávky. Za postupcov zmluvu o postúpení pohľadávok podpísal F. H. na základe plných mocí, ktoré postupcovia vystavili pre F. H.. Z textu jednotlivých plnomocenstiev vyplýva, že plná moc je daná F. H. na vymáhanie pohľadávky od spoločnosti S., a. s. zo zmluvy o pôžičke, a aby splnomocniteľa zastupoval vo všetkých právnych veciach, aby vykonával všetky právne úkony, podpisoval dohody, prijímal doručované písomnosti, podával

návrhy, žaloby a žiadosti, podával opravné prostriedky proti rozhodnutiam a vzdával sa ich a to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné plnomocenstvo. Plnomocenstvo sa udeľuje v rozsahu práv a povinností podľa Občianskeho zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku, Exekučného poriadku a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Odvolací súd prisvedčil tiež záveru súdu prvého stupňa, že F. H. bol za postupcov oprávnený uzatvoriť zmluvu o postúpení o odplatnom postúpení pohľadávok na základe plnomocenstva. Postupcovia udelili F. H. pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok plné moci vo veci vymáhania pohľadávok od spoločnosti S., a. s. z uzavretých zmlúv o pôžičke, z čoho je zrejmé, že plné moci boli udelené za účelom získania finančných prostriedkov z uzavretých zmlúv s úpadcom. Keďže k tomuto účelu smerovalo uzavretie zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávok na základe ktorej splnomocnitelia finančné prostriedky získali, nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že F. H. nemal plnú moc na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok. Skutočnosť, že F. H. 4. marca 2003 prevzal od žalovaného v mene 7 postupcov odplatu v celkovej výške 393 000,-- svedčí listina zo dňa 4. 2. 2003. Skutočnosť, že by F. H. nevyplatil jednotlivým postupcom odplatu za postúpenie pohľadávok, nespôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4. februára 2003, preto námietku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4. februára 2003 uplatnenú žalobcom odvolací súd považoval za nedôvodnú.

Podľa ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním a to 1/ započítanie jednostranným úkonom (tzv. *compensatio neecessaria*), 2/ započítanie dohodou (tzv. *compensatio voluntaria*). Stretnutie vzájomných pohľadávok samo osebe nemá právne účinky. Tie nastávajú až kompenzačným prejavom, a to *ex tunc*, t. j. ku dňu stretnutia pohľadávok. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú; zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie, a nie až od kompenzačného prejavu resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane.

Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný dňa 26. marca 2003 doručil úpadcovi S., a. s., K. započítanie vzájomných pohľadávok jednostranným právnym úkonom. Toto započítanie od úpadcu prevzal štatutárny zástupca úpadcu L. H.. To, že štatutárny zástupca neprevzal listinu o započítaní pohľadávok v reálnom čase, nebolo zo strany žalobcu v konaní preukázané a skutočnosť, že k doručeniu jednostranného zápočtu došlo neštandardným spôsobom bez zapísania do knihy doručenej pošty úpadcu, prípadne prostredníctvom doručovateľa, pre posúdenie účinkov doručenia jednostranného zápočtu úpadcovi irelevantná. Skutočnosť, že jednostranný zákon smerujúci na započítanie štatutárny zástupca prevzal, vyplýva aj z dodatočného písomného vyjadrenia L. H.. Preto odvolací súd považoval za preukázané doručenie jednostranného zápočtu žalovaného úpadcovi.

Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že došlo k zániku nároku žalobcu na zaplatenie celkovej sumy 444 000,-- Sk s príslušenstvom, ktorá bola predmetom konania, z dôvodu započítania jednostranným právnym úkonom. Žalovaný definoval svoju pohľadávku vo svojom úkone započítanie vzájomných pohľadávok jednostranným právnym úkonom z 26. marca 2003, v ktorom sa uvádza, že podľa kúpnej zmluvy z 25. marca 2003 zakúpil predmet predaja za kúpnu cenu 370 000,-- Sk a zaviazal sa zaplatiť kúpnu cenu do 30 dní odo dňa podpísania zmluvy. Ďalej sa v tomto úkone uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že dňa 4. februára 2003 sa stal majiteľom pohľadávok od uvedených postupcov a že spolu s postupovanými pohľadávkami je predmetom postúpenia aj príslušenstvo pohľadávok pozostávajúce z dohodnutých úrokov z omeškania a všetky práva s nimi spojené, celková výška pohľadávok, ktoré voči spoločnosti S., a. s. vlastní žalovaný je 393 000,-- Sk. Z uvedeného teda vyplýva, že nemohlo dôjsť k zániku celkového nároku žalobcu na úhradu sumy 444 000,-- Sk tak, ako súd pripustil zmenu návrhu uznesením z 5. októbra 2007. Z akých dôvodov súd zamietol tiež žalobu o nároku žalobcu nad sumu, ktorá nezanikla vzájomným započítaním pohľadávok z odôvodnenia prvostupňového rozsudku nevyplýva, a v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom konaní bude povinnosťou súdu zistiť v akom rozsahu sa vzájomné pohľadávky S., a. s., K. a žalovaného stretli, v akom rozsahu došlo k zániku pohľadávky jednostranným úkonom smerujúcim na započítanie zo dňa 26. 3. 2003. Bude povinnosťou súdu prvého stupňa zistiť, či žalobcovi

vznikol nárok na zaplatenie rozdelenú medzi sumu, ktorú si uplatnil žalobou a to 444 000,-- Sk (14 738,09 Eur) a kúpnu cenou, ktorá je uvedená v kúpnej zmluve zo dňa 25. 3. 2003 – 370 000,-- Sk. Taktiež bude povinnosťou súdu zistiť, či v celom rozsahu zanikol záväzok žalovaného započítaním jednostranným započítaním pohľadávky, v akom rozsahu ešte existuje záväzok žalovaného vo vzťahu k žalobcovi a či sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného záväzku a teda, či aj žalobcovi vznikol nárok na požadované úroky z omeškania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o náhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Anna M a r k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková